

at forlægge denne sidste Ombæring, saa ville vi fra vor Side foretrække, at der ansættes noget mere Arbejdskraft ved Postvæsenet. Men i øvrigt kan jeg ganske slutte mig til den ærede Ordførers Opfordring til Ministeren om at søge at skaffe Klarhed over de Uoverensstemmelser, der ere imellem Postbuden og Administrationens Opgivelser af Postbudenes Arbejdstid. Hvis vi nu kunne faa nogen Klarhed over dette Forhold og altsaa faa Lejlighed til at overveje denne Sag yderligere inden tredje Behandling, saa haaber jeg, vi til den Tid ville kunne naa til en nogenlunde forsvarlig Ordning af dette Forhold.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udlaan til Haandværkere kan lige saa lidt den højtærede Minister som Flertallet modtage det Ændringsforslag, vi have stillet om at forhøje Beløbet med 50,000 Kr.; det gøres gældende, at der ikke er noget Ønske derom hos Fællesrepræsentationen, og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) mente i Gaar, at vi skulde vente med dette Forslag, indtil der fremkom et saadant Ønske. Jeg vil nu gerne erindre om, at vi tidligere have stillet Forslag om Forhøjelse af dette Beløb. I Rigsdagssamlingen 1908—09 fik Finansudvalget fra Indenrigsministeriet Opgivelse af, hvorledes Forholdet var mellem Tallet paa indgivne Ansøgninger og Tallet paa dem, der havde faaet Laan af Laanefonden til dette Formaal. Det viste sig da, at der den Gang var indgivet 305 Ansøgninger, men kun 53 af disse Ansøgere havde faaet deres Andragender bevilgede, altsaa kun $\frac{1}{6}$ af det samlede Antal Ansøgere. Og det er hændet mig ved overordentlig mange Lejligheder, at jeg har hørt Klager over, at man har nægtet saadanne Laan til Haandværkere og smaa industridrivende, og det ogsaa fra Folk, som man i enhver Henseende maatte anse for kvalificerede til at modtage disse Laan. Det er derfor, vi tidligere have stillet et saadant Forslag, som vi atter have stillet i Aar, og vi finde ikke Anledning til at tage dette Ændringsforslag tilbage. Det forekommer os, at Opgaven her maa være at give Haandværkere Lejlighed til at faa den mest mulige Nytte af Maskinerne og Nutidens hele tekniske Udvikling, og det er min Overbevisning, at hvis vi stille 50,000 Kr. mere til Raadighed for Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri til dette Formaal, vil det meget let lykkes for denne at faa anbragt disse 50,000 Kr. i Laan til Haandværkere paa en fuldt ud forsvarlig Maade og uden nogen videre Risiko for Staten. Af disse Grunde anbefaler jeg altsaa de

ærede Medlemmer at stemme for dette Forslag.

Med Hensyn til Tilskuddet til Skytteforeningerne udtalte den højtærede Indenrigsminister, at hvis den Nedsættelse blev vedtagen, som er foreslaaet fra vor Side, vilde der ikke i det kommende Aar blive tilstrækkelige Penge til Rifler og Ammunition til, at Medlemmerne af Skytteforeningerne fuldt ud kunde komme til at nyde den Fordel, man nu vil give dem i Henhold til den ny Hærordning, nemlig at de ved en særlig Uddannelse i Skytteforeningerne kunde faa en Forkortelse i deres militære Uddannelse. Jeg vil dertil svare den højtærede Minister, at i denne Motivering ligger der saa meget mere Anledning for os til at fastholde og anbefale vort Forslag. Det er saa ofte udtalt fra Socialdemokratiets Side, at vi ere Modstandere af at gøre Skytteforeningerne til en Forskole for Hæren. Arbejdet herfor begyndte jo særlig i den afgaaede Krigsminister Madsens Funktions-tid; det er fortsat op til vore Dage, og nu vil man altsaa begynde i særlig Grad fra Statsmagtens Side at organisere dette Forhold. Men vi mene nu, at Skytteforeningerne her i Landet bør være frie og frivillige Foreninger, som ikke have nogen Berøring med Hæren, med Militærvæsenet og med Militarismen, og derfor er der som sagt efter den højtærede Indenrigsministers sidste Udtalelser om dette Forhold saa meget mere Grund for os til at fastholde vort Forslag om den paagældende Nedsættelse.

Dernæst kommer jeg til Spørgsmaalet om Indførsel af udenlandsk Arbejdskraft her i Landet. Den højtærede Indenrigsminister — som jeg jo for øvrigt ikke i nogen Maade har kritiseret eller har haft Anledning til at kritisere i dette Forhold; det maa jeg udtrykkeligt tilføje — mente, det var noget inkonsekvent, naar jeg havde sagt, at vi ikke havde noget imod Indførsel af fremmed Arbejdskraft, men mod systematisk Indførsel af den. Jeg bemærkede allerede før i en Afbrydelse til den højtærede Minister, at der jo alligevel er Forskel paa dette, idet jeg udtrykkeligt gjorde gældende i min Tale i Gaar, at vi ikke have noget imod, at fremmede Arbejdere komme herind i Landet, men vi have noget imod, at man systematisk indfører fremmede Arbejdere, som skulle arbejde for en billigere Løn, end Landets egne Arbejdere ere vant til at faa; der er altsaa ikke noget ulogisk deri.

Men saa viste det sig i Dag, at der altsaa alligevel var et æret Medlem i dette